

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارشها	Reports
---------	---------

بهرام رحمانی
۰۳ نومبر ۲۰۱۴

روز همبستگی جهانی با کوبانی و علیه خلافت اسلامی (ISIS)!

دارندگان جایزه صلح نوبل و دانشمندان و فیلسوفان نامدار، در پی مقاومت مردم کوبانی در برابر حملات وحشیانه نیروهای خلاف اسلامی (داعش)، روز شنبه ۱ نومبر ۲۰۱۴، روز جهانی کوبانی اعلام کردند. در اکثر کشورهای جهان کمیته‌هایی تشکیل و صدها راهپیمایی را سازمان‌دهی و برگزار کردند.

این فراخوان به ابتکار تعداد زیادی از پژوهشگران و نویسندگان رادیکال و فعالان سیاسی چپ و سوسیالیست تنظیم شده است و مورد استقبال بسیاری از نهادهای دموکراتیک، سازمان‌های سیاسی چپ و کمونیست و سازمان‌های ضدجنگ و غیره قرار گرفته است؛ همچنان‌که از پشتیبانی قوی سازمان‌های کرد فعال در مبارزات «روژناوا» نیز برخوردار است. آدولف پرس اسکویول دارنده جایزه صلح نوبل و پروفیسور نوام چامسکی فیلسوف و زبان‌شناس آمریکایی، از جمله کسانی هستند که برای روز جهانی کوبانی فراخوان داده‌اند.

در پی این فراخوان برای مبارزه به ضد داعش و حمایت از کوبانی و انسانیت، همبستگی جهانی اعلام و کمیسیون شهروندان ترکیه در اتحادیه اروپا و ابتکار عمل، «Peace camping» میلیون‌ها نفر در سراسر قاره‌های جهان متحدانه از مقاومت کوبانی پشتیبانی کردند.

به این ترتیب کوبانی، به معنای واقعی به تاریخ پیوست و مبارزان آن نیز به چهره‌های جهانی تبدیل شدند. در این روز تاریخی و ماندگار، ده‌ها هزار انسان در همبستگی با پیکار زنان و مردان قهرمان کوبانی و در دفاع از حرمت و موجودیت انسان و آزادی، مساوات و برابری و علیه ستم و استثمار، جنگ و تروریسم دولتی و غیردولتی و ارتجاع اسلامی و علیه داعش و حامیان آن، به خیابان‌ها آمدند و با سر دادن شعارهایی به راهپیمایی دست زدند.

بنا به گزارش خبرگزاری‌ها، در روز ۱ نومبر، روز جهانی کوبانی، از پاریس گرفته تا اسلو، از هارکیف تا ورشو، دستکم در صد شهر اروپایی ده‌ها هزار نفر به خیابان‌ها آمده و به راهپیمایی دست زدند. در کشورهای المان، فرانسه، ایتالیا، انگلیس، دنمارک، اسپانیا، بلجیم، هالند، سوئیس، اتریش، قبرس، یونان و کشورهای اسکاندیناوی مردم آزاده جهان، به راهپیمایی در حمایت از مقاومت کوبانی دست زدند.

در افریقا، آسیا، آمریکا و استرالیا هزاران نفر به فراخوان برای راهپیمایی حمایت از داعش پاسخ داده و به همبستگی جهانی با کوبانی پیوستند.

در کشور تونس واقع در شمال افریقا هم اعضای فوروم اجتماعی جهانی در حمایت از کوبانی تجمعی برگزار کردند. در منطقه کابیلیه کشور الجزایر هم واقع در شهر اوکاسی، مردم امازیگ در حمایت از کوبانی راهپیمایی کردند.

همچنین در شهرهای ورشو، پایتخت پولند، شهر پراگ پایتخت جمهوری چک، دنهاگ پایتخت هالند، آتن پایتخت یونان و در لیسبون پایتخت پرتغال راهپیمائی‌های گسترده‌ای برای کوبانی برگزار شد.

المان

در ۱۸ شهر المان ده‌ها هزار نفر برای کوبانی به خروش درآمدند. اسامی شهرهای المان: اشتوتگارت، نورنبرگ، موشن، فرانکفورت، برلین، کلن، دوسلدورف، بیلیفیلد، براونشوایگ، هانور، بریمن، هامبورگ، لایپزیک، ارفورت، ساربروکن، ماربورگ، فرایبورگ و لاهری.

فرانسه

اسامی شهرهای فرانسه که برای کوبانی به پا خاستند: پاریس، مارسلیا، بوردوخ، استراسبورگ، رنس، تولوز، نانت، لیل، جیان، لیون، دوارننز، دراگیوگان و مونپلیه. صالح مسلم، رئیس مشترک حزب پ.ی.د در جمع ده‌ها هزار نفر از راهپیمایان پاریس سخنرانی کرد.

صالح مسلم، در تظاهرات پاریسی‌ها، با شعار «زنده باد مقاومت غرب کردستان» به سخنرانی پرداخت. مسلم در بخشی از سخنرانی خود گفت: «امروز در ۴۰ کشور جهان همه برای کوبانی به پا می‌خیزند. به همه صمیمانه درود می‌فرستم. بار دیگر دیدیم که کوبانی تنها نیست. تاوقتی که این پشتیبانی‌ها از کوبانی ادامه یابد، مقاومت نیرومندان ادامه خواهد یافت.»

وی افزود: «به مدت یک سال و نیم ارتباط کوبانی با جهان خارج را قطع کرده‌اند. بی‌نان و آب و برق شدند. محاصره کامل اعمال کردند. اما کوبانی ۶۷ روز است مقاومت می‌کند. بسیاری در خیال واهی سقوط کوبانی بودند. اما هزاران دختر و پسر جوان کرد چون آرین میرکان، نگذاشتند کوبانی سقوط کند.»

جمعیت حاضر با شعارهای «زنده باد کوبانی؛ کوبانی سقوط نمی‌کند و زنده باد مقاومت کوبانی» از سخنان مسلم پشتیبانی کردند.

ایتالیا

دست‌کم در ۱۹ شهر ایتالیا، شهرهای بولوگنا، برسیکا، کاکلیاری، کتانیا، فیرنز، لایس، مسینا، میلانو، ناپولی، پادووا، پالمو، راگوسا، رگیو کالابریا، رم، روویگو، تورینو، اودینه و وینز، به پا خاسته و حمایت خود از کانتون‌های دموکراتیک غرب کردستان را اعلام داشتند.

یونان

در آتن، پایتخت یونان در روز جهانی همبستگی با کردهای کوبانی، مردم به خیابان‌ها آمدند و پلاکاردهائی با عنوان داعش = ترکیه سر دادند. تظاهرکنندگان حامیان مالی و تسلیحاتی گروه تروریستی داعش را شریک جرم این گروه جنایت‌کار قلمداد کردند و از حکومت های غربی و عربی حامی این گروه تروریستی، خواستار توقف و خاتمه دادن به حمایت‌های مالی، تسلیحاتی و آموزش جنگی به این گروه شدند.

بریتانیا

راهپیمائی مرکز لندن بزرگترین تظاهرات در نوع خود بود که در انگلیس برگزار شد و توسط مجمع مردم کرد و سازمان‌های جامعه کرد سازمان‌دهی شده بود.

در بیانیه سازمان‌دهندگان این راهپیمائی، آمده است: هدف اصلی برگزاری این راهپیمائی در لندن این است که به جهان و کوبانی بفهمانیم با آن‌ها هستیم.

همچنین روز شنبه ۱ نومبر در شهر منچستر انگلستان، صدها تن به استقبال این روز رفتند و ضمن محکوم کردن تروریست‌های داعش، ترکیه، عربستان و قطر را نیز محکوم کردند.

در منچستر با سازمان‌دهی احزاب و سازمان‌های سیاسی و مدنی و همچنین شخصیت‌های بریتانیایی و ملیت‌های دیگر، راهپیمائی ۴ کیلومتری خود را به سمت مرکز شهر شروع کردند و با سردادن شعارهایی «کوبانی تنها نیست، درود بر مبارزان YPG و YPJ، تروریست اردوغان و مرگ بر داعش» صدای خود را به گوش مردم این شهر رساندند.

آقای باب به نمایندگی از سوی کمونیست‌ها، دولت بریتانیا را به باد انتقاد گرفت که در کمکرسانی به مبارزان کوبانی سهل‌انگاری کرده است و ابراز امیدواری کرد که مقاومت کوبانی به پیروزی برسد. وی افزود قدرت‌های امپریالیستی نمی‌توانند برای آینده کوبانی تعیین تکلیف کنند، بلکه این مبارزان زن و مرد آن شهر هستند که حماسه قهرمانی علیه درنده‌ترین عناصر تروریستی را خلق کرده‌اند.

ایتالیا

تجمع صدها نفری در تورین ایتالیا در حمایت از کردهای کوبانی برگزار شد و شرکت‌کنندگان شعار «کوبانی را آزاد کنید: «داعش را متوقف کنید» سر دادند.

لبنان

عده کثیری در لبنان در منطقه عین‌المریسه در بیروت، در راستای همبستگی با مردم کوبانی دست به تظاهرات زدند. آن‌ها شعارهایی در محکومیت وقایع شهر کوبانی سردادند.

کشورهای اسکاندیناوی

روز ۱ نومبر هم در کشورهای اسکاندیناوی به کوبانی اختصاص داده شد. در شهر اسلو پایتخت ناروی و نیز شهر برگین راهپیمائی باشکوه برگزار شد. در شهرهای اوسلا، آنگرید، گاوله، مالمو، گوتبرگ و استکهلم سویدن هم ده‌ها هزار نفر به خیابان‌ها آمده و مقاومت کوبانی را درود گفتند. در شهر هلسینکی، پایتخت فنلاند هم یک راهپیمائی باشکوه برگزار گردید.

استرالیا

در شهرهای سیدنی، پرت، ملبورن و آدلاید استرالیا هم هزاران نفر با حمل پلاکاردهایی از حمایت از کوبانی، خشم و انزجار خود از تبهکاران داعش را ابراز داشتند.

امریکا

در هندوراس در قاره امریکا هم که ۷ میلیون جمعیت دارد، در حمایت از کوبانی راهپیمائی برگزار شد. راهپیمایان در مقابل نمایندگی سازمان ملل در شهر تکوسیگالپا، پایتخت آن کشور حمایت خود از کانتون‌های غرب کردستان را اعلام داشته و خواستار ایجاد گذرگاهی انسانی برای کوبانی شدند.

همچنین پیشمرگه‌های زن نیروی مسلح جنبش انقلابی فارک کلمبیا برای پیشمرگان پاژک، پ.ک.ک و بیژاستار درود فرستادند. پیشمرگه‌های زن جنبش فارک در پیام خود نوشتند: «ما زنان انقلابی، به زنان انقلابی کرد درود می‌فرستیم.»

مکزیک

جنبش‌های اجتماعی چپ و سوسیالیست و نماینده زاپاتیست‌ها از مکزیک، پشتیبانی خود را از خلق کرد و جنبش آزادی‌خواهی آن اعلام داشتند. خانم دانیل، خلق مکزیک را هم‌درد با خلق کردستان وصف کرد و اعلام داشت ما دردهای مشترکی با همدیگر داریم و باید با مقاومت در برابر زورگویان مردم خود را به آزادی برسانیم.

افغانستان

در ولایات هرات، فراه، ننگرهار، بلخ، تخار، نیمروز و بامیان افغانستان هم هزاران نفر به میدین آمده و با به آتش کشیدن پرچم داعش و سردادن شعارهایی علیه امپریالیسم جهانی، حمایت خود از مقاومت کوبانی و زنان مبارز کرد را اعلام داشتند.

ترکیه

شهروندان زیادی از شهرهای استانبول، مرعش، دیلوک، ملاتیه، سمسور، ازمیر، بوسا، چاناکقلعه، سیواس، چوروم و چندین شهر دیگر به نوار مرزی کوبانی رفتند. صدها انسان آزاده این شهرها، زنجیره انسانی در حفاظت از مرزهای کوبانی تشکیل دادند. آن‌ها دست در دست یکدیگر رو به سوی کوبانی شعار سر دادند. همچنین یک دقیقه به احترام جان‌باختگان راه آزادی کوبانی، یک دقیقه سکوت کردند و مقاومت کوبانی را درود گفتند.

در استانبول هزاران تظاهر کننده از جمله شماری از سیاستمداران کرد در مرکز شهر و در نزدیکی میدان تقسیم تظاهرات کردند.

عظیم‌ترین تجمع در دیاربکر برگزار شد و ۱۵ هزار نفر در این تجمع شرکت کردند. دیاربکر مرکز منطقه کردنشین ترکیه در جنوب شرقی این کشور است.

ارجنتاین

روز شنبه ۱ نومبر، خیابان‌های شهر «بونوس آیرس»، پایتخت ارجنتاین، شاهد برپائی تظاهرات صدها نفر در دفاع از کوبانی بود. شرکت‌کنندگان در این تظاهرات با کردهائی اعلام همبستگی کردند که از شهر محاصره‌شده کوبانی دفاع می‌کنند.

ایران

مأموران سرکوبگر حکومت اسلامی ایران، به مردم سنندج، که روز همبستگی جهانی با مردم کوبانی به خیابان‌ها آمده بودند، حمله کردند. تظاهرات مردم سنندج در روز شنبه ۱۰ آبان [عقرب] ۱۳۹۳، از ساعت ۵ عصر و با سر دادن شعارهایی از میدان اقبال سنندج شروع شد و تظاهرکنندگان به سوی سه راه نمکی راهپیمائی کردند. مردم شعار

می‌دادند: «کوبانی کوبانی تو سنج قهرمانی» تظاهرکنندگان در مسیر خود، با حمله وحشیانه مأموران امنیتی و انتظامی روبه‌رو شدند. این نیروها از گاز اشک‌آور و باتون برای متفرق کردن جمعیت استفاده کردند. در بوکان نیز تظاهرات مشابهی برگزار شد.

کانتون عفرین

به گزارش فرات نیوز، در روز جهانی کوبانی، هزاران تن از شهروندان کانتون عفرین همانند همه آزادی‌خواهان از ساعات اولیه صبح امروز به میدان آمدند. آن‌ها بازار، مراکز سازمان‌ها و احزاب را به طور کامل تعطیل کردند و گفتند: «زنده باد مقاومت کوبانی؛ کوبانی تنها نیست». آن‌ها صدای خود را به تمام جهانیان رساندند. در خاتمه راهپیمایی عفرین، سازمان خانواده‌های جان‌باختگان اسامی مبارزان ی.پ.گ که در کوبانی و عفرین جان‌باخته‌اند، قرائت کرد. «رمزی شیخ‌موس» معاون نخست وزیر کانتون عفرین در جمع ده‌ها هزار شهروند گفت: «عفرین پشتیبان کوبانی است.»

شرکت‌کنندگان در این راهپیمایی‌ها از جمله شعار می‌دادند: «کوبانی را آزاد کنید: «داعش را متوقف کنید»؛ «مرگ بر داعش»؛ «دست از سر کوبانی بردار»؛ «حمایت از مقاومت»، «نجات کوبانی»؛ «حملات داعش، حمایت ترکیه، مقاومت کوبانی» و...

«کانتون»‌های کردستان سوریه، افق و چشم‌انداز نوینی را در مقابل جنبش‌های آزادی‌خواه و برابری طلبی چون جنبش کارگری کمونیستی، جنبش زنان، جنبش دانشجویی، تشکل‌های دموکراتیک نویسندگان، روزنامه‌نگاران و هنرمندان، احزاب و سازمان‌های سیاسی چپ و کمونیست و به طور عمده فعالان فرهنگی و سیاسی و اجتماعی قرار داده‌اند. به عبارت دیگر، در مقابل تروریسم دولتی و غیردولتی، جنگ و خونریزی، ارتجاع ملی و مذهبی که بیش از سه دهه است جهان را فراگرفته است رزمندگان کانتون‌های کوبانی، عفرین و جزیره، عملاً دنیای دیگری را به ما نشان داده‌اند؛ دنیای آزاد و برابر و شاد. آن‌ها در محاصره اقتصادی، جنگ و فقر به خصوص پس از محاصره کوبانی از سه طرف توسط نیروهای جنایت‌کار «خلافت اسلامی» یا همان «داعش» و از طرف دیگر توسط ارتش حکومت اسلامی- فاشیستی ترکیه، آن‌چنان مقاومتی در دفاع از حرمت انسانی و خانه و کاشانه‌شان نشان دادند که حیرت‌انگیز و رشک‌برانگیز است. در کوبانی دختران و زنان و مردان، جوانان و مادران و پدران، دوش‌به‌دوش هم می‌جنگند. روزهای که در کوچه‌ها و خیابان‌های کوبانی جنگ تن به تن بین تروریست‌های داعش و رزمندگان کوبانی راه افتاده بود بسیاری از دولت‌های غربی تا منطقه‌ای منتظر سقوط کوبانی بودند. چرا که آن سیاست‌های برابری‌طلبانه و آزادی‌خواهانه که در کوبانی و دو کانتون دیگر، به خصوص در رابطه با برابری جنسیتی پیاده شده است در هیچ‌کدام از کشورهای منطقه اثری از این سیاست‌ها دیده نمی‌شود؛ حاکمان‌شان احساس خطر می‌کنند. برای مثال در کشوری هم‌چون ایران که هم‌فکران داعش در آن حاکمیت دارند عوامل حکومتی از یک‌سو در خیابان‌ها به صورت زنان اسید می‌پاشند و از سوی دیگر، هم‌زمان با این جنایت‌شان، در مجلس ارتجاعی‌شان نیز قوانین زن‌ستیز را به نفع اسیدپاشان تصویب می‌رسانند.

زنان قهرمان کردستان سوریه، در مبارزه با تبهکاران «خلافت اسلامی» (ISIS)، در کوبانی تاریخ خود را ساختند. تاریخی که باید مورد تجزیه و تحلیل‌های جدی و عمیق قرار گرفته شوند تا آموزه‌ها و تجارب و درس‌های ارزنده آن، هر چه شفاف‌تر در مقابل زنان منطقه قرار داده شود. زنانی که نه به دل‌خواه، بلکه به اجبار و در یک جنگ تحمیلی دست به اسلحه برده‌اند تا برای انسانیت بجنگند. زنانی که عاشق زندگی هستند اما برای دفاع از خانه و کاشانه و خود و اهداف و آرمان‌های انسانی‌شان به مرگ لبخند می‌زنند و آن را به تمسخر می‌گیرند.

بی‌شک پیوستن زنان در سیستم سرمایه‌داری به ارتش با پیوستن زنان به حرکت آزادی‌بخش متفاوت است. چرا که زنان با اهداف و آرمان‌های انسانی، برابری طلبی و عدالت خواه به مبارزه مسلحانه می‌پیوندند. آن‌ها پیام‌آوران راه آزادی و برابری و سوسیالیسم هستند. آن‌ها، عملاً با گرایش‌های مردسالاری و عقب‌مانده و ارتجاعی به مبارزه برمی‌خیزند. زنان با پیوستن به مبارزات به حق و عادلانه، می‌خواهند جامعه‌ای بسازند که در آن، از افکار مردسالاری و سلسله مراتب قدرت خبری نباشد.

نهایتاً ایجاد کانتون‌ها در روژاوا، اثبات می‌کند که ساختن یک جامعه آزاد، برابر، دموکراتیک و برابری‌طلب در خاورمیانه یک رویا نیست. حضور فعل و همه جانبه زنان در رأس تصمیم‌گیری‌های کانتون‌ها نشان داده که حضور زنان متضمن پیروزی و آزادی و برابری است.

مبارزه زیر پرچم واحد حفاظت زنان (YPJ) است و در واقع تمام نیروی دفاعی با همکاری فرماندهی یک زن، به نام نارین افرین است. نارین و نیروهای تحت امر وی، تاکنون پیروزی‌های بزرگی را نصیب مردم کوبانی کرده‌اند و با سلاح‌های سبک و امکانات محدود نظامی، داعش تبهکار تا دندان مسلح به توپ و تانک و موشک را از اکثر مناطق کوبانی تحت فرماندهی خود عقب رانده‌اند. بنا به گزارش‌ها از کوبانی، مدافعان زن از انواع تاکتیک‌ها برای خنثی‌کردن حملات نیروهای داعش، از جمله کمین، تله‌ها و حملات انتحاری و همچنین سلاح‌های متعارف (معمولی) استفاده می‌کنند.

زنان مبارز کوبانی، به خوبی برای استفاده از تمام سلاح‌هایی که در اختیار دارند مانند تفنگ و خمپاره‌اندازهای کوچک آموزش دیده‌اند. آن‌ها با شهامت و آرامش، صبر و ظرافت، همواره دشمن را زیر نظر دارند. بسیار از آن‌ها، بارها مرگ را از نزدیک حس کرده‌اند اما از مواضع خود در مقابل دشمن، یک قدم عقب ننشسته‌اند. چرا که بسیاری از عوامل مختلف، همچون دفاع از انسانیت در مقابل دشمنان انسان، دفاع از آزادی، برابری، حرمت انسانی و عوامل اجتماعی و سیاسی در این مبارزه حساس دخیل هستند. بنابراین، شکی نیست که در آینده ده‌ها قلم از مبارزات آن‌ها ساخته خواهد شد و صدها تحلیل و تفسیر و کتاب درباره آنان به رشته تحریر درخواهد آمد.

هم‌اکنون در کانتون‌های کردستان سوریه، روابط و مناسبات «شورانی» و خودمدیریت و دموکراسی مستقیم حاکم است. یعنی خود شهروندان بدون در نظر گرفتن ملیت و جنسیت و باورهایشان، در تمام امور اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و نظامی حضور مستقیم و فعالی دارند. الگویی که نه تنها حکومت‌های مرتجع منطقه، بلکه همه حکومت‌های سرمایه‌داری جهانی را نگران کرده است. الگویی که در مقابل طرح «خاورمیانه بزرگ» آمریکا و متحدانش قرار دارد. از این رو، آن‌ها در مقابل فشار افکار عمومی بین‌المللی و ریاکارانه خود را حامی مردم کردستان سوریه و مخالف داعش نشان می‌دهند. در حالی که داعش دست پخت خودشان است. به علاوه الگو و بدیل سیاسی دولت‌های سرمایه‌داری جهان و منطقه حاکمیت ارتجاعی افغانستان و عراق و لیبیا است. حکومت‌هایی که جنایت‌کاران مذهبی با حمایت حکومت‌های سرمایه‌داری جهانی به قدرت رسیده‌اند و زیست و زندگی مردم این کشورها را در معرض خطر دائمی و روزمره حملات تروریستی گروه‌های مذهبی و غیرمذهبی و تروریسم دولتی قرار داده‌اند.

کوبانی حدود پنجاه روز است که در محاصره و حملات داعش قرار دارد هم‌اکنون نیز این کانتون، در معرض توطئه‌های حکومت‌های جهانی و منطقه‌ای، به خصوص آمریکا و ترکیه قرار دارد.

بی‌تردید مردم آزاده منطقه پرتلاطم و خون‌بار خاورمیانه، دیر یا زود تجارب و درس‌ها و الگویی سیاسی و مقاومت کوبانی را سرمشق خود قرار خواهند داد و با قدرت در مقابل حکومت‌های سرمایه‌داری و ارتجاعی منطقه و حامیان بین‌المللی آن‌ها دست به مبارزه طبقاتی سرنوشت‌سازی خواهند زد. از این رو، دفاع بی‌وقفه از کوبانی، دفاع از انسانیت و دفاع از اهداف و آرزوها و آرمان‌های آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه و عدالت‌جویانه انسانی است!

یکشنبه یازدهم آبان/عقرب/ ۱۳۹۳ - دوم نومبر ۲۰۱۴